

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπι τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ V — ΑΡΙΘ. 433

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ. Διήγημα.
Η ΔΙΜΝΗ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΚΑΣΤΡΟΥ ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνου.

ΤΟ ΡΩΔΙΟΝ ὑπὸ Σ. Μηλιαράκη.

Ο ΖΥΘΟΣ ὑπὸ Κ. Ζησιού.

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΣΙΑΤΙΑΝΗΣ ὑπὸ Gustave LaFont.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἐν Ἐπιστήμῃς ὁμογενῆς λόγιος κ. Ψυχάρης διαώρισθη καθηγητὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν (Hautes Etudes) εἰς τὴν ἔδραν τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας. Ἡ ἔδρα αὕτη πρῶτον ἦδη δημιουργήθη ἐν τῷ ἀνωτέρω τούτῳ ἐκπαίδευτῆρι, καὶ πρῶταν ἦδη ἐπισήμως εἰσάγεται ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἡ εἰδικὴ μελέτη τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς ἐν τῇ σειρά τῶν κλασικῶν σπουδῶν.

— Τῇ 1 Ἀπριλίου (v) ὁ καγκελάριος τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἐώρασε τὴν ἑβδομηκοστὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του καὶ τὴν πενήτηνδεατηρίδα τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Ὡς εἰκόσ, ἡ ἡμέρα αὕτη ἐωρτάσθη λαμπρῶς ἀπανταχοῦ τῆς Γερμανίας, αἱ δὲ περιγραφαὶ τῶν πανηγύρεων τούτων ἐπλήρουν ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς τὰς στήλας τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων. Ἄλλ' ὑπὲρ πάσας τὰς πόλεις τοῦ γερμανικοῦ κράτους λαμπρότερον ἐπανηγήριον τὴν ἐπίσημον ἡμέραν ἡ πρωτεύουσα αὐτοῦ. Τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς λαμπροπρόσια ἐξέδωκε μεγαλοπρεπῆς παρήλασε κάτωθεν τοῦ μεγάρου τοῦ πρίγκιπος Βίσμάρκ, ὄλλως δὲ ὥρα πρὶν ἐγένετο ἡ παρέλασις τῶν διαφόρων συλλόγων τῶν ἀγωνιστῶν. Τὰ ὄψρα καὶ αἱ παντοδαεὶ ἐνδείξεις τιμῆς καὶ λατρίας πρὸς τὸν πραγματοποιήσαντα τὴν ἔνωσιν τῆς Γερμανίας ἄνδρα ὑπῆρξαν ἀπειράριθμοι. Περιγρηφῆν τούτων μετὰ μικρᾶς σκιαγραφίας τοῦ πανισχύρου ἀρχιγραμματέως θέλει δημοσιεύσει προσεχῶς ἡ «Ἐστία», γραφεῖσαν ὑπὸ συνεργάτου αὐτῆς διατρίβοντος ἐν Βερολίῳ.

— Δὲν κατέπαυσεν ἔτι ὁ θόρυθος, τὸν ὁποῖον ἤγειρεν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων ἡ περιλάλητος θεοδώρα τοῦ Σαρδοῦ. Ὁ ἄγγλος καθηγητὴς καὶ βουλευτὴς James Bryce, εἰπαρ τὴ καὶ ἄλλος ἐγκύβας εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἐξήνεγκε τὴν κρίσιν του ἐν τῇ Contemporary Review περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σαρδοῦ. Ὁ ἄγγλος σοφὸς ἐξείρεν τὴν τέχνην τοῦ δράματος καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συγγραφέως ἐν τῇ ἀναπαραστάσει τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸν 5^{ον} αἰῶνα, ὡς καὶ τὴν παραγομένην ὥραιαν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἐν τῷ δράματι ἀντιθέσεως τῶν χαρακτῆρων τῆς Θεοδώρας καὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, διατείνεται ἐν τούτοις ὅτι ἀμφοτέρω οὗτοι οἱ χαρακτῆρες, ὡς ἐξετέθησαν δὲν εἶνε ἱστορικῶς ἀληθεῖς. Ἐπίσης τὸ πρόσωπον τοῦ Ἑλλήνου Ἀνδρέα θεωρεῖ ὁ ἐπιτηρίων ἐντελῶς ἀπίθανον τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καθὼς καὶ τὴν ἀποτροπίαν τὴν ἐπὶ ταῖς διαταχθεῖσας ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος θανατικαῖς ποιναῖς ἐκδηλωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ παρεπιδημούντος ἐν τῇ Βυζαντινῇ αὐτῇ Γαλάτῳ πολέμιστοῦ, ἀφοῦ ἐν τῇ αὐτῇ τῆς πατρίδος του κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πρωτίστη τῶν ἡθῶν ἐθεωρεῖτο τὸ ἀρετῶς χυνόμενον αἷμα.

— Κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτωβρίον θέλει συνέλθῃ: ἐν Biarritz διεθνὲς συνέδριον ὑγιεινῆς καὶ κλιματολογίας ὑπὸ τὴν ἐπιτίμιον προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου τῆς Γαλλίας. Πρὸς διοργάνωσιν τούτου ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐδρεύουσα ἐν Παρισίοις.

— Ἐν τῷ ἐν Βενετίᾳ Συλλόγῳ Ἀθήναϊον ὁ γνωστὸς ἐκ

διαφόρων φιλολογικῶν αὐτοῦ ἔργων ὁμογενῆς καθηγητὴς κ. Τριανταφύλλης ἀνέγνω ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἐνδιεφέρουσαν μονογραφίαν περὶ τοῦ Μεσολογγίου.

— Ταραχαὶ συνεχεῖς ἐν τισι τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἰταλίας προεκάλεσαν τὴν διακοπὴν τῶν μαθημάτων. Οὕτω ὄχι μόνον διεκόπησαν τὰ μαθήματα ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Τουρίνου ἀλλὰ καὶ ἐτέθη στρατιωτικὴ φρουρὰ ἐν αὐτῷ. Ὁμοίαι συνέβησαν καὶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Νεαπόλεως. Αἷτια δὲ τῶν ταραχῶν εἶνε ἡ ἀπαγόρευσις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ τεθῆ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μαρμαρέου ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ πανεπιστημίου τῆς Παδοῦσης, δι' ἧς ἐξυμνεῖται συμπλοκὴ τις μεταξὺ φοιτητῶν καὶ αὐστριακῆς φρουρᾶς κατὰ τὸ 1848. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιγραφὴ περιεῖχε φράσεις προσβλητικὰς κατὰ τῆς αὐστριακῆς φρουρᾶς, ἡ Ἰταλικὴ κυβερνήσις ἀπήγγυσε τὴν ἀνίρρυσιν αὐτῆς. Ἐνεκα τῆς αὐτῆς ἀφορμῆς ἐφυλακίσθη καὶ ὁ καθηγητὴς Brunetti.

— Ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Das Magazin für die Litteratur des In—und Auslandes» δημοσιεύει ὁ κ. Αὐγ. Βόλτζ βιβλιοκρισίαν περὶ τῆς πρῆσιν δημοσιευθείσης γερμανιστῆ ὑπὸ τῶν κκ. Α. Ρ. Ραγκαβὴ καὶ Δανιὴλ Σάνδερς «Ἱστορίας τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας».

Ἐχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Καθιδρύματος πρὸ μικροῦ (1885) μετὰ πάσης τῆς τυπογραφικῆς τελειότητος ἐκδοθέντα Δημοσιεύματα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς τῶν κλασικῶν σπουδῶν Σχολῆς (Papers of the American School of Classical Studies at Athens. Volume I, 1882-83). Τῆς ἐκδόσεως ἐπιστάτησαν οἱ κ.κ. Γ. Γούδουν, ὁ γνωστὸς διακεκριμένος ἑλληνοιστὴς καὶ φιλέλλη, ἰδρυτῆς δὲ καὶ πρῶτος διευθυντὴς τῆς ρηθείσης Σχολῆς καὶ Θ. Λούδλου. Εἶναι δὲ τὰ Δημοσιεύματα ταῦτα, ἀξιολογώτατα καθ' ἑαυτὰ καὶ τὰ μέγιστα ἐνδιαφέροντα τοῦ ἀρχαιολογούντος, εἰ: 1) Ἐπιγραφὰ ἐξ Ἀσσοῦ ὑπὸ J. R. S. Sterrett 2) Ἐπιγραφὰ ἐκ Τράλλεων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 3) Περὶ τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου ὑπὸ James R. Wheeler 4) Περὶ τοῦ Ἀθήνησιν Ὀλυμπίου ὑπὸ Louis Bevier 5) Περὶ τοῦ Ἀθήνησιν Ἐρεθιστοῦ ὑπὸ Harold N. Fowler 6) Περὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ὑπὸ τοῦ μνημονευθέντος κ. W. W. Goodwin. Μετὰ πάσης χαρᾶς ἀγγέλλομεν τὴν ἐκδοσιν τοῦ πρώτου τούτου τόμου τῶν ἔργων τῆς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογικῆς τῶν Ἀμερικανῶν Σχολῆς, εὐχόμεθα δὲ νὰ βλέπωμεν ἐξακολουθεῖσαν τακτικῶς καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν δημοσιεύσιν τῶν σπουδασιότατων διατριβῶν, περὶ αἷς ἀσχολοῦνται οἱ λόγιοι ἑταῖροι τῆς Σχολῆς ταύτης ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης τῆς ἀρχαιότητος. — Σ.

Τῇ ἀξιότιμῳ Διευθύνσει τῆς Ἐστίας.

Εὐγνωμονῶν τῷ κ. Δ. Βικέλα διὰ τὰς περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μικροῦ μου βιβλίων ἐπικεικῆς κρίσεις του, ἀναγκαῖον νομίζω ν' ἀπολογηθῶ πρὸς τινὰς αὐτῶν.

Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τοὺς «Πονεῖς τοῦ Ρήγα», ὧν ὁ σκοπὸς παιδαγωγικός, φρονῶ ὅτι μοὶ ἐπετέμετο νὰ μυθιστορήσω ἔχοντι διδάσκαλον μέγαν τὸν Ἐσφοδῶντα γράψαντα ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τὴν Κύρου παιδείαν.

Διὰ δὲ τὸν «Ἑλληνα Ροβινσώνα προηγουμένου εἶχον τὸν τε «Ἐλβετὸν Ροβινσώνα καὶ τὸν τοῦ Gräbner.

Καὶ, τέλος, διὰ τῆς «Ἡμερολόγιον τοῦ δημοδιδασκάλου ἐπεφυλατῆμην τὴν σὺν θεῷ συνέχαιαν αὐτοῦ, προσθεῖς ἐν τέλει τὰς: «Ἐνταῦθα λέγει: τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ πρώτου διδασκαλικοῦ ἔτους τοῦ ἡμετέρου δημοδιδασκάλου.»

B. ΣΚΟΡΑΕΛΗΣ

Ἴδιον τεῦχος ἐξεδόθη περιλαμβάνον «Τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπικούρου τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν Συλλόγου πεπραγμένα» ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1884. Τὰ κυριώτατα σημεῖα, περὶ αἷ ἐσιράφην κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ μέριμνα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, ὑπῆρξεν ἡ ἐν Γενεύῃ συνεβούσα διεθνὴς Σύνοδος τῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

